

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: **HUNSGAS s.r.o.**, IČ 25277715
sídlem Franzova 125, 614 00 Brno
zastoupený advokátem Mgr. Filipem Lederem
sídlem Lidická 57, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Česká obchodní inspekce – ústřední inspektorát**
sídlem Štěpánská 15, 120 00 Praha

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 12. 2015 č.j. ČOI 40103/15/O100/4000/14/15/Hl/Št, ve věci správního deliktu

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení předmětu řízení

1. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 8. 2. 2016 se žalobce domáhá zrušení výše nadepsaného rozhodnutí Ústředního inspektorátu České obchodní inspekce (dále „ČOI“) a jemu předcházejícího rozhodnutí ředitele inspektorátu České obchodní inspekce Moravskoslezského a Olomouckého kraje ze dne 20. 2. 2015, č. j. ČOI 21812/15/4000, kterým byla žalobci uložena pokuta ve výši 350 000 Kč pro porušení ustanovení § 3 odst. 1 zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o

Shodu s prvopisem potvrzuje

změně některých souvisejících zákonů, v rozhodném znění (dále „zákon o pohonných hmotách“) a naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle ustanovení § 9 odst. 1 písm. b) téhož předpisu. Společně s touto sankcí byla žalobci uložena povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč podle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu. Napadeným rozhodnutím odvolacího orgánu byla uložená pokuta snížena na 280 000 Kč.

2. Správního deliktu se žalobce měl dopustit tím, že na čerpací stanici v postavení prodávajícího prodal dne 15. 10. 2014 motorové palivo, které nesplňovalo požadavky na jeho jakost a složení.

II. Žalobní body

3. Žalobce v žalobě konstatuje, že již v průběhu celého správního řízení opakovaně poukazoval na skutečnost, že odběr vzorku LPG proběhl v rozporu se zákonem, neboť ustanovení § 5 odst. 5 zákona o pohonných hmotách zakazuje plnění mobilních tlakových nádob s výjimkou pevně zabudovaných nádob, jako součástí motorových vozidel. Odebraný vzorek tak není podle ustanovení § 51 odst. 1 správního řádu možné použít jako důkazní prostředek.
4. Podle žalobce bylo porušeno jeho právo účastnit se kontrolních úkonů vymezené v ustanovení § 9 zákona 255/2012 Sb., o kontrole (dále „kontrolní řád“). Žalovaný žalobce o provedení kontroly neinformoval, nevyčkál do příjezdu osoby jednající za žalobce a kontrolu provedl za přítomnosti žalobci zcela neznámé osoby, která sice v dokumentaci vystupuje, není však v žádném obchodním ani pracovním poměru se žalobcem. Žalobci tak byla odňata možnost vznášet požadavky, především pak možnost žádat na místě odběr referenčního vzorku pro potřeby vlastní analýzy. Žalobce nemohl ověřit technický stav, vhodnou přípravu a dostatečné naplnění vzorkovnice.
5. Protokol o odběru vzorku neobsahuje povinné údaje stanovené ustanovením § 4 vyhlášky č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci (vyhláška o jakosti a evidenci pohonných hmot).
6. Při odběru vzorku pak podle žalobce nebyla dodržena norma ČSN EN ISO 4257, která se má podle ustanovení § 4 odst. 2 zákona o pohonných hmotách na odběr vztahovat. Standardizovaný operační postup č. 98 (též „SOP 98“), který žalovaný podle svého tvrzení použil, neodpovídá výše uvedené normě a je tedy v rozporu s právními předpisy ČR a EU. Předně má být vzorkovnice pro odběr řádně připravena (propláchnutí, vysušení, uzemnění při odběru) a označena, a dále má být před odběrem vypláchnuto potrubí soustavy.
7. Žalobce se přípisů adresovaných správnímu orgánu ze dne 23. 10. a 13. 11. 2014 domáhal provedení kontrolní analýzy, kterou chtěl využít jako důkazní prostředek, to mu však nebylo umožněno, čímž správní orgán zasáhl do jeho práva na spravedlivý proces podle ustanovení čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Žalobce byl tedy nucen zajistit vlastní odběr vzorků, provedený za přítomnosti notáře, jak vyplývá z doloženého notářského zápisu ze dne 23. 2. 2015. Vzorky nechal žalobce otestovat ve třech různých laboratořích včetně společnosti SGS, která prováděla odběr pro účely kontroly, a výsledky

analýz zaslal správnímu orgánu. Výsledky analýzy společnosti SGS v naměřené hodnotě „Síra“ značně převyšovaly výsledky dalších dvou společností, výsledek analýzy v rámci kontroly je tak neprůkazný. Podle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 7 A 195/2000-55 ze dne 21. 10. 2003 pak nelze z jediného důkazu, jehož objektivita a soulad s právními předpisy byly zpochybněny, učinit dostatečně prokazatelný závěr o porušení zákonné povinnosti.

8. Žalobce odebíral LPG pouze od jednoho dodavatele a ke všem odběrům obdržel certifikát kvality o splnění požadavků normy ČSN EN 589 + A1 (2012). Nadto žalobce jako důkaz doložil čestné prohlášení kalibrace měřícího přístroje od svého dodavatele.
9. Žalobce je dále přesvědčen, že u něj byla naplněna podmínka ustanovení § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, a to tím, že nechával opakovaně provádět kontroly LPG zakoupeného v zahraničí a zakoupil analyzátor síry. Za správní delikt tedy není odpovědný.
10. Z procesní opatrnosti pak žalobce navrhuje pro případ zamítnutí výše uvedených námitek snížení správním orgánem uložené pokuty, jejíž výše se odchyluje od jiných, za tentýž delikt běžně ukládaných pokut, což dokládá odkazem na pět dalších rozhodnutí ve skutkově totožné věci. Dále žalobce poukazuje na výši pokut ukládaných v jiných členských státech Evropské unie, kde ty jsou podstatně nižší. Správní orgán tak porušil podle žalobce svou povinnost zejména individualizace sankce, nepřihlédl ke skutkovým okolnostem a závažnosti správního deliktu. Nadto je vzhledem k finančním příjmům generovaným na dotčené čerpací stanici pokuta nepřiměřená.

III. Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný předně ve svém vyjádření poznamenal, že žalobní námitky se v zásadě shodují s námitkami obsaženými v odvolání, a že tyto žalovaný považuje za dostatečně vypořádané.
12. Ustanovení § 5 odst. 5 zákona o pohonných hmotách se vztahuje na prodej a výdej pohonných hmot, nikoliv však odběr kontrolních vzorků, žalobcem navrhovaný výklad by žalovanému znemožnil výkon svých povinností. Podle žalovaného je odběr vzorku nutné provádět způsobem co nejvíce podobným skutečnému prodeji, tedy přímo ze stojanu čerpací stanice, čemuž svědčí i závěr Krajského soudu v Českých Budějovicích obsažený v rozsudku č. j. 10 A 133/2014-43 ze dne 2. 9. 2015, www.nssoud.cz, ve kterém soud dospěl k závěru, že dotčené ustanovení se na činnost kontrolního orgánu nevztahuje.
13. Žalobcem navrhovaný postup odběru podle normy ČSN EN ISO 4257 je pak vhodný především pro odběr vzorků LPG z velkoobjemových kontejnerů a bylo jej tedy nutné přizpůsobit pro odběr z výdejních stojanů čerpacích stanic. Za tímto účelem byl akreditovanou laboratoří SGS, která odběry testování vzorků pro správní orgán provádí, vypracován postup SOP 98. Laboratoř je pro odběr vzorků řádně akreditována a její akreditace přezkoumávána a to včetně postupu SOP 98, jak vyplývá z vyjádření akreditačního orgánu, Českého institutu pro akreditaci o. p. s. ze dne 16. 6. 2015. Podle tohoto akreditačního orgánu postup SOP 98 vychází z normy ČSN EN ISO 4257, sleduje

Shodu s prvopisem potvrzuje

s ní stejný cíl, není s ní však z důvodu odlišného účelu odběru totožný. Jedná se tak o standardizovaný operační postup, který je zcela běžný a jednotný. Nadto již z notářského zápisu o odběru vzorků doloženého žalobcem vyplývá, že postup podle normy ČSN je v prostorech čerpací stanice zcela nevhodný, neboť při něm, jak ze zápisu vyplývá, došlo k vypouštění oblaků paliva, které spustily výstražné bezpečnostní zařízení.

14. K námitce žalobce o nemožnosti účasti při kontrole žalovaný uvádí, že žalobci v účasti nijak nebránil. Podle kontrolního řádu není správní orgán povinen konat kontrolu výhradně za přítomnosti kontrolované osoby. Předchozí oznámení o provedení kontroly by pak podle žalovaného zmařilo její samotný účel, správní orgán je proto podle ustanovení § 5 odst. 3 kontrolního řádu oprávněn informovat kontrolovanou osobu o zahájení kontroly dodatečně. Při kontrole byla, jak vyplývá ze spisového materiálu, přítomna osoba žalobce zastupující a žalobce byl o provedení kontroly vyrozuměn následující den. Je krajně nepravděpodobné, že by osobu zúčastněnou na kontrole žalobce neznal, neboť ta je v úředním záznamu uvedena jako vedoucí čerpací stanice a tato osoba dále uvedla údaj o zůstatku plynu v nádrži, předložila nabývací doklad na odebrané palivo a úřední záznam o kontrole opatřila razítkem žalobce. Žalobci nebylo nijak bráněno v tom, aby provedl vlastní odběr a test vzorků. O svých právech a povinnostech byl rovněž řádně poučen. Nadto není žádným právním předpisem stanovena povinnost žalovaného provést více než jeden odběr vzorku.
15. Certifikát kvality ani čestné prohlášení dodavatele nezbavují žalobce viny ani nezpochybňují výsledky rozboru vzorku LPG. Ke vzniku odchylky od stanovených požadavků může podle žalovaného dojít i po prodeji zboží, např. při jeho převozu nebo až na čerpací stanici žalobce.
16. U žalobcem odebraných vzorků došlo k poměrně velkým časovým odstupům mezi jejich odebráním a otestováním, přičemž není známo, kde se vzorky v mezidobí nacházely. Jedna ze společností provádějících rozbor na výzvu žalobce není akreditována pro takovou činnost. Mezi jednotlivými vzorky pak jsou rozdíly a nejedná se o tutéž pohonnou hmotu, která byla odebrána dne 15. 10. 2014 společností SGS pověřenou kontrolním orgánem. Metoda zkoušky obsahu síry (ASTM D 6667) je vysoce reprodukovatelná a je při ní možné naměřit více rozdílných, avšak správných hodnot. V rámci její revize došlo k rozšíření tolerance z 60 na 71 mg/kg, což odvolací orgán ve svém rozhodnutí zohlednil.
17. K námitce naplnění liberačních důvodů žalovaný uvádí, že pohonné hmoty odebral žalobce od tuzemské společnosti, nikoliv od zahraničního dodavatele, a že spolehnutí na informace od dodavatele nelze považovat za vyvinutí veškerého úsilí ve smyslu ustanovení § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách. Zakoupení analyzátoru bylo odvolacím orgánem zohledněno ve zmírnění pokuty a to i přes skutečnost, že k němu došlo až po odebrání vzorku, který je předmětem tohoto řízení. Z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 9. 2014, č. j. 4 As 123/2014-33, www.nssoud.cz, plyne, že žalobce mohl například ověřit kvalitu pohonných hmot před uvedením do prodeje i přes finanční náklady, které s ověřením souvisí.
18. Výše pokuty byla podle žalovaného řádně odůvodněna, je přiměřená a není možné při jejím určení vycházet z průměru jiných pokut. Žalovaný poukazuje zejména na

vysokou výši překročení stanoveného limitu a skutečnost, že žalobce již v minulosti byl za tentýž správní delikt trestán. Finanční nepřiměřenost vzhledem k žalobcovým příjmům je pak zkreslující, neboť žalobce se na těžce čerpací stanici zabývá i prodejem propan-butanových lahví a vlastní sítí čerpacích stanic. Pokuty ukládané na Slovensku vychází ze zcela odlišných předpokladů, liší se rozhodovací praxe soudů a pokuta byla uložena podle právního předpisu zabývajícího se ovzduším, který zcela jistě chrání jiné hodnoty než český zákon o pohonných hmotách.

IV. Replika, duplika a další vyjádření stran

19. V replice ze dne 6. 4. 2016 k vyjádření žalovaného žalobce uvádí, že dle jeho názoru byl odběr proveden v rozporu s ustanovením § 5 odst. 5 zákona o pohonných hmotách a žalovaný nerespektoval postup stanovený normou ČSN EN ISO 4257. Rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích 2015 č. j. 10 A 133/2014-43 je podle žalobce ojedinělý a judikatura není v České republice právně závazná. Žalovaný dostatečně nevysvětlil, jakým způsobem by mohla přítomnost žalobce zmařit průběh kontroly a jeho účast i přesto neumožnil. Tvzením o možnosti odebrat další kontrolní vzorek si žalovaný protiřečí, neboť žalobcem provedené odběry sám v odůvodnění zpochybňuje. Pokud je možné, aby použitá metoda zkoumání vzorků generovala více správných výsledků, měl žalovaný rovněž odebrat více vzorků. Žalovaným uváděné rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 123/2014-33 se týká jiného případu. Není technicky možné, aby žalobce kontroloval veškeré dodávky LPG. Sám žalovaný připouští, že ke změně kvality plynu mohlo dojít i při přepravě nebo skladování. Žalobce je tak o naplnění liberačních důvodů podle ustanovení § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách přesvědčen. Vybočení ze žalobcem předepsaného průměru ukládaných pokut je zcela evidentní a tvrzení o sledování jiných zájmů slovenské legislativy žalovaný sám vyvrací, když konstatuje, že hlídání kvality pohonných hmot slouží k ochraně ovzduší.
20. V duplice ze dne 20. 6. 2016 žalovaný opakuje své tvrzení vztahující se k ustanovení § 5 odst. 5 zákona o pohonných hmotách. Konstatuje, že užití postupu č. 98 považuje za dostatečně odůvodněné. Žalobce byl o provedení kontroly informován dostatečně a žalovaný doplňuje, že ke zmaření účelu kontroly by mohlo dojít např. zásahem směřujícím k odstranění závadného stavu nebo zdržováním celého procesu. Výsledky žalobcem provedených odběrů vzorků byly mimo jiné zpochybňovány proto, že se jednalo o jiné pohonné hmoty. Limitní hodnota síry je stanovena v normě ČSN EN 589 + A1 (2012) na 50 mg/kg a na základě reprodukovatelnosti normy ASTM D 6667 a v ní obsažené metody, kterou je obsah síry zjišťován, je na základě tolerance stanovena na 71 mg/kg. Žalobci však byla naměřena značně přesahující hodnota 131 mg/kg. V rámci argumentace týkající se liberačních důvodů nepovažuje žalovaný uváděný rozsudek za natolik odlišný, aby nebylo možné aplikovat jeho závěry. Žalovaný dále uvádí, že zákonem o pohonných hmotách je v České republice chráněn především spotřebitel, a proto jsou jím „převážně“ chráněny jiné zájmy než slovenským zákonem o ochraně ovzduší. Výše na Slovensku ukládaných pokut tak není v nyní projednávané věci relevantní.
21. Žalobce následně poskytl soudu vyjádření ze dne 13. 7. 2016 k duplice žalovaného, ve kterém zásadně opakuje již vyřčené a výše popsané argumenty, které příležitostně rozvádí. Žalovaný následně zaslal v podání ze dne 27. 7. 2016 zdejšímu soudu rozhodnutí

Krajského soudu v Brně ze dne 27. 6. 2016, č. j. 30 A 80/2014-130, který se týká obdobné problematiky. Žalobce k tomuto rozsudku poskytl své vyjádření, ve kterém s výše uvedeným rozsudkem polemizuje. Dále žalobce v tomto vyjádření zdejšímu soudu podává, že po jednání žalobce, společnosti SGS a Ministerstva průmyslu a obchodu došlo ke změně pravidel pro odběr a kontrolu vzorků, v důsledku čehož došlo i k razantnímu poklesu nevyhovujících vzorků LPG v České republice.

22. V návaznosti na výše uvedené rozhodnutí Krajského soudu v Brně, proti kterému byla podána kasační stížnost, zdejší soud do vydání rozhodnutí ve sporu před Nejvyšším správním soudem řízení přerušil. Dále podáním ze dne 8. 3. 2017 zaslal žalobce soudu na vlastní žádost získanou odpověď Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví, ze kterého vyplývá, že výše uváděné normy ČSN jsou na území ČR platné. Podle ustanovení § 4 zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů nejsou České technické normy obecně závazné, avšak vyhláška č. 133/2010 Sb., na ně odkazuje a tím se stávají součástí právního předpisu. Z vyjádření žalovaného ze dne 17. 3. 2017 k těmto listinám soud zjistil, že z nich dle žalovaného nevyplývá porušení postupu při odběru vzorku. Norma ČSN EN ISO 4257 je vhodná pro jiný druh odběrů a odběr LPG z čerpací stanice je proto nutné odběr provádět tak, jak by se skutečně prováděl při prodeji a výdeji. I na toto vyjádření reagoval žalobce podáním ze dne 11. 4. 2017, nové informace však neuvedl.

V. Zjištěný skutkový stav

23. Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že v provozovně žalobce, čerpací stanici LPG na adrese Parková 1326/1, 735 35 Horní Suchá, bylo na základě kontrol ze dnů 15. a 17. 10. 2014 zjištěno, že žalobce jako kontrolovaná osoba v postavení prodávajícího prodala motorové palivo, které nesplňovalo technické požadavky na pohonné hmoty podle ustanovení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách. Jednalo se o požadavek na jakost a složení, stanovený prováděcím právním předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami, přičemž se jednalo o nevyhovění ve zkoušeném kritériu „Síra“, jehož naměřená hodnota činila 131 mg/kg s tím, že maximální povolená hodnota podle normy ČSN EN 589 + A1 (2012) byla v té době 60 mg/kg. Odběr kontrolního vzorku byl proveden na místě pracovníkem společnosti SGS Czech republic, s.r.o., měření bylo provedeno ve zkušební laboratoři téže společnosti. Odběru byla přítomna vedoucí čerpací stanice.
24. Dne 26. 11. 2014 přijala ČOI, inspektorát Moravskoslezský a Olomoucký, námitky žalobce podané ve smyslu ustanovení § 13 kontrolního řádu proti kontrolnímu zjištění, uvedeném v protokolu o kontrole ze dne 10. 11. 2014. Tyto námitky byly správním orgánem vypořádány.
25. Dne 21. 1. 2015 byl vydán příkaz ředitele České obchodní inspekce, inspektorátu Moravskoslezského a Olomouckého, kterým byla žalobci uložena pokuta ve výši 350 000 Kč. Proti tomuto příkazu podal žalobce včasný odpor, který dodatečně podáním ze dne 13. 2. 2015 odůvodnil. Dne 20. 2. 2015 vydal správní orgán rozhodnutí, kterým uložil žalobci zaplatit pokutu ve výši 350 000 Kč a nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání.

26. Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo odvolacím orgánem změněno. Předně došlo na základě revize zkušební metody, jak vyplývá z odůvodnění rozhodnutí, ke změně limitu kritéria Síra na 71 mg/kg, tuto část tedy odvolací orgán změnil. Dále došlo k moderaci pokuty na 280 000 Kč, což odvolací orgán odůvodnil zčásti změnou limitních hodnot ve prospěch žalobce a s tím nezbytného snížení částky vzhledem k jiným uloženým pokutám a z části proto, že žalobce zakoupil analyzátor. Ve zbylé části bylo rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrzeno.

VI. Právní posouzení

27. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Proti již zmiňovanému rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 6. 2016, č. j. 30 A 80/2014-130, který se zabývá obdobným případem jiné společnosti, byla podána kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud rozsudkem č. j. 3 As 191/2016 - 55 ze dne 27. 7. 2017, www.nssoud.cz, zamítl. Toto rozhodnutí z převážné části vypořádává námitky žalobce i v nyní projednávané věci.
28. První argument, kterým se žalobce hájí, se týkal porušování ustanovení § 5 odst. 5 zákona o pohonných hmotách, kterého se měl správní orgán dopouštět při kontrolním odběru. Jak vyplývá z odstavců 18 až 25 výše uvedeného rozhodnutí NSS, takový odběr v obecné rovině porušením zmiňovaného ustanovení je, nicméně kontrolní řád v ustanoveních § 7 a 8 dává kontrolnímu orgánu pravomoc překračovat některé zákazy v rozsahu nezbytném pro řádný výkon své činnosti. Z rozhodnutí NSS pak jednoznačně vyplývá, že tato výjimka se týká i ustanovení § 5 odst. 5 zákona o pohonných hmotách. V takovém případě pak nelze ani o takto získaném důkazním prostředku hovořit jako o nezákonném ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 správního řádu, jak správně namítá žalovaný.
29. K žalobcově námitce týkající se ustanovení § 9 písm. e) kontrolního řádu, tedy nemožnosti účastnit se odběru vzorků, zdejší soud konstatuje, že kontrolní orgán vzhledem k povaze kontroly nepostupoval v rozporu se zákonem, když žalobce o provádění kontroly neinformoval s předstihem. Žalobce byl o provedení kontroly informován následující den, tedy dne 16. 10. 2014. Jak žalovaný správně namítá, pokud by žalobce o plánované kontrole informoval před jejím provedením, mohla by osoba pověřená žalobcem ovlivnit kvalitu odebíraného vzorku, a to např. promíslením v nádrži, čímž by došlo k faktickému zmaření účelu prováděné kontroly. K námitce nezanechání referenčního vzorku žalobci lze poznamenat toliko skutečnost, že žádný právní předpis kontrolnímu orgánu takovou povinnost neukládá, správní orgán tak nepostupoval v rozporu se zákonem a nemohl zasáhnout do žalobcova práva na spravedlivý proces. Ověřit technický stav, vhodnou přípravu a dostatečné naplnění vzorkovnice mohl žalobce např. prostřednictvím provozní čerpací stanice, která byla kontrole přítomna a protokol o kontrole stvrdila vlastním podpisem a firemním razítkem žalobce. Vzhledem k tomu, že vyjádření obecných pochybností o přípravě vzorkovnice žalobce nepodkládá konkrétními důkazními návrhy, neměl krajský soud důvod pochybovat o správnosti informací obsažených v protokolu o kontrole, který je součástí spisového materiálu, navíc stvrzeného provozní stanice.

30. V rámci porušení práva žalobce účastnit se kontroly byly protokoly o kontrole vytýkány nedostatky v náležitostech stanovených v ustanovení § 4 vyhlášky č. 133/2010. Žalobce však v návrhu konkrétně neuvádí, o které náležitosti se má jednat. Z obsahu protokolu tak soud zjistil, že je z něj zjevné označení kontroly a odebíraného vzorku, datum, čas a místo jeho provedení, skutečnost, že se jedná o čerpací stanici žalobce a také přítomnost osoby stanici provozující. Této námitce tak soud nemohl přisvědčit. Rovněž námitka o nemožnosti ověřit stav vzorkovnice použité k odběru vzorku je lichá, žalobce neuvádí konkrétní důvody, pro které by měl mít důvodnou pochybnost o technické přípravě vzorkovnice; její stav přitom mohla ověřit přítomná osoba.
31. Se žalobcem namítaným nesouladem mezi technickou normou pro odběr vzorků ČSN EN ISO 4257 a pracovním postupem SOP 98 se v odstavcích 26 až 28 výše uvedeného rozhodnutí vypořádal NSS. Užití souladného postupu SOP 98 zohledňuje technickou specifičnost odběru vzorku na čerpací stanici především z hlediska bezpečnosti a zamezení kontaminace vzorku a je kontrolováno a prověřeno státem aprobovanou agenturou. Veškeré námitky uplatněné na základě domnělého nedodržení normy ČSN, která se uplatňuje pro jiný druh odběru kontrolních vzorků, tak musel soud zamítnout.
32. Z jednoho z pozdějších vyjádření žalobce zaslaného zdejšímu soudu vyplývá, že mezi Ministerstvem průmyslu a obchodu a žalobcem mělo dojít k dohodě o tom, že nádrže, z nichž má být kontrolní vzorek odebíráán, budou promíchávány. V době kontroly LPG na čerpací stanici žalobce však tato dohoda ještě neexistovala a kontrolní orgán jí tedy nemohl být vázán.
33. Ani žalobcově námitce o nepřijetí na jeho vlastní náklady dodatečně provedených rozborů, nemohl zdejší soud vyhovět. Správní orgány nejsou povinny provádět veškeré důkazy, které účastníci řízení navrhuji. V rozhodnutí o odvolání se odvolací správní orgán žalobcem předloženými analýzami na str. 18 zabýval. Naměření rozdílných hodnot třemi společnostmi je možné a existuje hned několik důvodů této rozdílnosti, např. časová prodleva mezi odběrem a rozbořem, použitá metoda či způsob skladování vzorku. Ani podle krajského soudu tak nedošlo ke zpochybnění kontrolního vzorku odebraného společností SGS. Ze stejných důvodů pak nelze ani přistoupit na žalobcovo tvrzení o tom, že chybu provedené analýzy vyvrací jím doložené certifikáty kvality a čestná prohlášení jeho dodavatele.
34. Otázkou naplnění liberačních důvodů se dostatečně zabýval odvolací orgán. Kontrola vzorků dovážených ze zahraničí a spoléhání na prohlášení kvality činěná obchodním partnerem nelze považovat za vyvinutí veškerého úsilí k dosažení liberace. Rozhodnutí orgánu druhého stupně rovněž obsahuje rozsáhlé odůvodnění uložené sankce a její výše. Správní orgán zohlednil výši jiných pokut za tentýž správní delikt, přihlédl k zakoupení analyzátoru síry a také změně limitního ukazatele ve prospěch žalobce. V jeho neprospěch však správní orgán vyhodnotil výši naměřené odchylky i skutečnost, že v případě žalobce se jedná o správní delikt opakovaný. Rovněž byl zohledněn objem tržeb žalobce z prodeje LPG. Krajský soud tak této argumentaci nemá co vytknout a druh i výši pokuty považuje za přiměřené a dostatečně odůvodněné.

VII. Závěr a náklady řízení

35. Vzhledem k výše popsaným skutečnostem nezbylo krajskému soudu, než žalobu v plném rozsahu zamítnout jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly v řízení žádné náklady přesahující jeho běžnou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 20. března 2018

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu